

Business
Centre
Club
*Pokonamy
ten kryzys!*

iab.polska

Warszawa, 30 kwietnia 2020 r.

STANOWISKO

Tarcza Antykryzysowa 3.0 wprowadza nowy „podatek” od serwisów VOD

Procedowana właśnie nowelizacja ustawy o kinematografii, przygotowywana w ramach Tarczy Antykryzysowej 3.0, wprowadza nowy „podatek” od serwisów VOD. **Dostawcy VOD będą musieli zapłacić na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej 1,5% uzyskanego w Polsce przychodu** z tytułu opłat za dostęp do udostępnianych publicznie audiowizualnych usług medialnych na żądanie albo przychodu uzyskanego z tytułu emisji przekazów handlowych, jeśli ten przychód w danym okresie rozliczeniowym będzie wyższy. Prawdopodobnie nowe obciążenie finansowe dla firm z branży online nie jest rozwiązaniem tymczasowym i rządzący nie zrezygnują z niego po zakończeniu epidemii. **Nie ma również jasności dlaczego opłatę ustalono akurat w wysokości 1,5%.**

Proponowane zmiany stanowią przejaw wybiórczego fiskalizmu polskiego państwa, gdyż nowe obciążenie dotyka jednego sektora branży audiowizualnej, bez uwzględnienia jego miejsca, znaczenia i funkcji w całym systemie prawno-ekonomicznym polskiej gospodarki. W przypadku nadmiernego obciążenia pewnej grupy płatników dojdzie do ograniczenia ich wzrostu gospodarczego, co przy obecnym kryzysie spowodowanym koronawirusem będzie działać destrukcyjnie na daną branżę. Jest to tym bardziej zaskakujące, iż **projekt nie przewiduje nakładania dodatkowych danin podatkowych na jakiekolwiek inne grupy przedsiębiorców.**

Warto zwrócić również uwagę, że nie jest to pierwszy pomysł wprowadzenia „podatku” tego typu. **Ponad rok temu Prezes Rady Ministrów informował, iż nowy podatek od usług cyfrowych światowych gigantów będzie jednym ze źródeł finansowania kolejnych świadczeń socjalnych.**

Wprowadzony aktualnie „podatek” wpisuje się w prowadzoną na forum międzynarodowym (przede wszystkim w ramach OECD) dyskusję nt. wprowadzenia „podatku cyfrowego”, który miałyby opłacać podmioty o globalnym zasięgu. Jego wprowadzenie, wedle dotychczasowych założeń, miało się jednak odbyć z poszanowaniem gospodarczego interesu europejskich podmiotów, poprzez stworzenie mechanizmu ulg podatkowych z tytułu już zapłaconych podatków – w celu zachowania równowagi konkurencyjnej wobec pozaeuropejskich podmiotów. Wprowadzane w tarczy 3.0 nowe obciążenie w żadnym przypadku nie spełnia tych założeń.

Zasadniczym celem wprowadzenia nowego „podatku” od operatorów VOD jest próba rekompensaty strat wynikających z zamrożenia działalności kin wskutek pandemii COVID-19. Celem tego działania jest zatem udzielenie finansowego wsparcia jednemu z ogniw łańcucha kultury, ale kosztem drugiego. Pozostaje poza wątpliwością, iż operatorzy serwisów VOD odgrywają jedną z kluczowych ról w procesie wspierania polskiej kultury, w tym polskiej kinematografii. Są oni nierzadko jednym z głównych producentów polskich filmów i seriali. Skutki trwającej epidemii, w tym drastyczny spadek wpływów z tytułu reklam, dotknęły ich zatem równie mocno jak całe środowisko filmowe.

Wprowadzenie daniny o niebagatelnej wysokości – i to już ze skutkiem od 1. lipca br. (zgodnie z art. 71 pkt 4 projektu) – może skutecznie zachwiać ekonomicznymi podstawami takich serwisów. Nałożenie dodatkowego

obciążenia na serwisy VOD **może wiązać się koniecznością zwiększenia cen dla ostatecznych odbiorców, co negatywnie przełoży się na ich dostępność.** W konsekwencji, ucierpią również sami twórcy. W rezultacie, zwiększenie fiskalnej presji może doprowadzić do **zdeławiania ekonomicznego ekosystemu, w którym funkcjonują rodzime serwisy VOD** – ze szkodą nie tylko dla ich operatorów, ale także osób zaangażowanych w powstawanie filmów.

Prawdopodobnie nowe obciążenie finansowe dla firm z branży online nie jest rozwiązaniem tymczasowym i rządzący nie zrezygnują z niego po zakończeniu epidemii. **Naszym zdaniem, obciążenie to powinno być ograniczone czasowo – wyłącznie na czas trwania nadzwyczajnego stanu epidemii, ewentualnie z pewnym dodatkowym, ale jednak ograniczonym okresem.**

Projekt ustawy jest również niedopracowany w szczegółach: nie definiuje kluczowego pojęcia „podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie”. Tymczasem, na gruncie polskiego prawa nie istnieje jedna definicja tego pojęcia, a zatem powinna ona zostać doprecyzowana w ramach omawianej ustawy. To niedopatrzenie może sprawić, że proponowane zmiany będą dotyczyć szeroko pojętego sektora usług audiowizualnych, tj. nadawców, operatorów satelitarnych i kablowych, dystrybutorów i dostawców VOD.

Ponadto, powstaje wątpliwość co do obowiązków podmiotów zagranicznych, spoza UE dostarczających audiowizualną usługę medialną na żądanie, ponieważ z brzmienia projektowanych ust. 6a i 6b art. 19 ustawy o kinematografii wynika jedynie wyodrębnienie takich podmiotów, posiadających siedzibę w innym państwie członkowskim UE. Nie wiadomo natomiast, czy podmioty pozaunijne objęte są ust. 6a, choć wówczas trudno byłoby ustalić podstawę „opodatkowania” dla takich podmiotów.

Podmioty będące adresatami proponowanych obciążeń ponoszą już wskutek epidemii COVID-19 straty wynikające z braku możliwości realizacji zaplanowanych i kontynuacji dotychczasowych produkcji audycji przewidzianych m.in. w ramówkach nadawców, jak też ze spadku wpływów reklamowych. Zawieszenie rozgrywek sportowych, tak chętnie oglądanych przez widzów i stanowiących ważny element w ofercie programowej nadawców i operatorów, także negatywnie wpływa na przychody branży. **W tej sytuacji, nakładanie na te podmioty dodatkowej daniny jest działaniem o wręcz represyjnym charakterze.**

Dodatkowo, proponowane zmiany ograniczają wąskiej grupie przedsiębiorców (serwisy vod, svod, platformy vod, streamingowe) możliwość odliczania wpłat na rzecz PISF od kosztów uzyskania przychodu. Wynika to z narzucenia na wybraną grupę podmiotów, tj. dostawców VoD, podatku obrotowego, który od wielu lat nie ma w Polsce zastosowania.

Kontakt do ekspertów:

Włodzimierz Schmidt

prezes zarządu

Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska

tel. 604 056 955

e-mail: w.schmidt@iab.org.pl

Kontakt dla mediów:

Emil Muciński

rzecznik, Instytut Interwencji Gospodarczych BCC

tel. 602 571 395, 22 58 26 113

e-mail: emil.mucinski@bcc.org.pl; instytut@bcc.org.pl

Business Centre Club powstał pod koniec XX w., w 1991 roku. Jest prestiżowym Klubem przedsiębiorców i największą w kraju ustawową organizacją indywidualnych pracodawców. Grupa BCC składa się z Klubu BCC, Związku Pracodawców BCC i Studenckiego Forum BCC. Członkowie BCC zatrudniają ponad 400 tys. pracowników, obroty firm sięgają 20 miliardów złotych a siedziby rozlokowane są w blisko 250 miastach. Na terenie całej Polski działają 22 łóże regionalne. Do BCC należą przedstawiciele wszystkich branż, międzynarodowe korporacje, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe, firmy telekomunikacyjne, najwięksi polscy producenci, uczelnie wyższe, koncerty wydawnicze i znane kancelarie prawne. Członkami Klubu są także prawnicy, dziennikarze, naukowcy, wydawcy, lekarze, wojskowi i studenci. BCC koncentruje się na działaniach na rzecz rozwoju gospodarki i pomocy przedsiębiorcom, jest ustawowym członkiem Rady Dialogu Społecznego. Koordynatorem wszystkich działań BCC jest Marek Goliński. Kontakty prasowe: https://www.bcc.org.pl/strefa_eksperta/kontakty-do-ekspertow, więcej: <https://www.bcc.org.pl/> oraz <https://www.facebook.com/businesscentreclub>